

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 3ης Μαρτίου 2009*

Στην υπόθεση C-205/06,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 5 Μαΐου 2006,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους H. Støvlbæk, B. Martenczuk και C. Tufvesson, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Δημοκρατίας της Αυστρίας, εκπροσωπούμενης από τους C. Pesendorfer και G. Thallinger,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

υποστηριζόμενης από

την **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας**, εκπροσωπούμενη από τους M. Lumma και C. Blaschke,

τη **Δημοκρατία της Λιθουανίας**, εκπροσωπούμενη από τον D. Κριαυčiūnas,

τη **Δημοκρατία της Ουγγαρίας**, εκπροσωπούμενη από τους J. Fazekas, K. Szijjártó και M. Fehér,

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας**, εκπροσωπούμενη από τους A. Guimaraes-Purokoski και J. Heliskoski,

παρεμβαίνουσες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, M. Pešič, A. Ó Caoimh και J.-C. Bonichot (εισηγητή), προέδρους τμήματος, Γ. Αρέστη, A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lõhmus και E. Levits, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro
γραμματέας: B. Fülöp, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Μαΐου 2008,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να λάβει τα πρόσφορα μέτρα για την άρση των ασυμβιβάστων σχετικά με τις διατάξεις περί μεταφοράς κεφαλαίων που περιλαμβάνουν οι επενδυτικές συμφωνίες που συνήψε με τη Δημοκρατία της Κορέας, τη Δημοκρατία του Πράσινου Ακρωτηρίου, τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τη Μαλαισία, τη Ρωσική Ομοσπονδία και τη Δημοκρατία της Τουρκίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Η Δημοκρατία της Αυστρίας συνήψε, πριν από την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διμερείς επενδυτικές συμφωνίες με τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας [συμφωνία η οποία άρχισε να ισχύει στις 11 Οκτωβρίου 1986 (*BGBL*. 537/1986)], τη Μαλαισία [συμφωνία η οποία άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1987 (*BGBL*. 601/1986)], τη Ρωσική Ομοσπονδία [συμφωνία η οποία άρχισε να ισχύει την 1η Σεπτεμβρίου 1991 (*BGBL*. 387/1991)], η οποία είχε συναφθεί αρχικώς με την πρώην Ένωση των Σοβιετικών

Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών και ισχύει μεταξύ της Δημοκρατίας της Αυστρίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας δυνάμει ανταλλαγής διακοινώσεων (BGBl. 257/1994), τη Δημοκρατία της Κορέας [συμφωνία η οποία άρχισε να ισχύει την 1η Νοεμβρίου 1991 (BGBl. 523/1991)], τη Δημοκρατία της Τουρκίας [συμφωνία η οποία άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1992 (BGBl. 612/1991)] και τη Δημοκρατία του Πράσινου Ακρωτηρίου [συμφωνία η οποία άρχισε να ισχύει την 1η Απριλίου 1993 (BGBl. 83/1993)].

- 3 Οι ανωτέρω συμφωνίες περιλαμβάνουν ρήτρα σύμφωνα με την οποία κάθε μέρος εγγυάται υπέρ των επενδυτών του ετέρου μέρους την άνευ αδικαιολόγητης καθυστέρησης ελεύθερη μεταφορά σε ελευθέρως μετατρέψιμο νόμισμα των πληρωμών που αφορούν επένδυση.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

- 4 Εκτιμώντας ότι με τις ανωτέρω διμερείς συμφωνίες υπήρχε κίνδυνος να καταστούν ανεφάρμοστοι οι περιορισμοί στις κινήσεις κεφαλαίων και στις πληρωμές που το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δύναται να θεσπίσει δυνάμει των άρθρων 57, παράγραφος 2, ΕΚ, 59 ΕΚ και 60, παράγραφος 1, ΕΚ, η Επιτροπή απέστειλε στη Δημοκρατία της Αυστρίας στις 16 Μαΐου 2004 έγγραφο οχλήσεως.
- 5 Με έγγραφο της 14ης Ιουλίου 2004, αυτό το κράτος μέλος διαβίβασε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις του επί του εν λόγω εγγράφου οχλήσεως. Ισχυρίστηκε ότι οι επίδικες διατάξεις των συγκεκριμένων επενδυτικών συμφωνιών, αφενός μεν, ουδεμία είχαν αρνητική επίπτωση επί των περιοριστικών μέτρων των κινήσεων κεφαλαίων και πληρωμών που προβλέπει η Συνθήκη ΕΚ, αφετέρου δε, δεν προδίκαζαν την εκ μέρους του εν λόγω κράτους μέλους ψήφιση περιοριστικών μέτρων και ως εκ τούτου δεν έθιγαν τις εξουσίες του Συμβουλίου σε περίπτωση που αυτό μελετούσε την έκδοση παρόμοιων μέτρων.

- 6 Θεωρώντας ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η Δημοκρατία της Αυστρίας ήσαν ανεπαρκή και ότι αυτό το κράτος μέλος παρέλειψε, σε αντίθεση προς τις επιταγές του άρθρου 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, να λάβει τα πρόσφορα μέτρα προς άρση των ασυμβιβάστων των περί μεταφοράς διατάξεων που περιλαμβάνουν οι επίδικες επενδυτικές συμφωνίες, η Επιτροπή της απηύθυνε στις 21 Μαρτίου 2005 αιτιολογημένη γνώμη.
- 7 Με έγγραφο της 19ης Μαΐου 2005, η Δημοκρατία της Αυστρίας διαβίβασε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της απαντώντας στην ανωτέρω αιτιολογημένη γνώμη. Ενέμεινε στα επιχειρήματα που προέβαλε με τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου οχλήσεως, επιπλέον δε έκανε λόγο για το ενδεχόμενο, σε περίπτωση κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είχε την πρόθεση να λάβει μέτρα, να επιτύχει συναινετική επίλυση σύμφωνα με τον μηχανισμό διακανονισμού των διαφορών που περιλαμβάνουν οι επίδικες συμφωνίες. Ισχυρίστηκε επίσης ότι, στο πλαίσιο της εν εξελίξει αναθεώρησης του αυστριακού υποδείγματος διμερών επενδυτικών συμφωνιών, προβλεπόταν η θέσπιση ρήτρας του τύπου «διεθνείς οικονομικοί περιφερειακοί οργανισμοί» (ΔΟΠΟ), λαμβάνοντας υπόψη τους τυχόν περιορισμούς της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων που θα αποφάσιζαν ενδεχομένως η Ένωση ή η Κοινότητα και επί της οποίας θα εδράζονταν, στο μέλλον, όλες οι διαπραγματεύσεις διεθνών συμβάσεων.
- 8 Εκτιμώντας ότι τα εν λόγω επιχειρήματα δεν καθιστούσαν δυνατή την απόκρουση των αιτιάσεων που διατυπώνονταν με την αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της προσφυγής

Επί του αιτήματος περί επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας

- 9 Με έγγραφο της 30ής Ιουλίου 2008, η Δημοκρατία της Αυστρίας ζήτησε από το Δικαστήριο να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 61 του Κανονισμού Διαδικασίας, με το αιτιολογικό ότι η Επιτροπή είχε

προβάλλει παρατύπως νέα αιτίαση κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας και ότι, ακολούθως, οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα εδράζονταν σε γεγονότα και επιχειρήματα τα οποία δεν κατέστη εφικτό να συζητηθούν λυσιτελώς μεταξύ των διαδίκων.

- 10 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή υποστήριξε, το πρώτον, και συνοπτικώς ότι η διατήρηση ως έχουν των επίδικων επενδυτικών διμερών συμφωνιών δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 10 ΕΚ.
- 11 Ο γενικός εισαγγελέας πρότεινε, με τα σημεία 33 έως 43 και 71 των προτάσεών του, στο Δικαστήριο να θεμελιώσει την προσαπτόμενη παράβαση στο άρθρο 10 ΕΚ, καθώς και στα άρθρα 57, παράγραφος 2, ΕΚ, 59 ΕΚ και 60, παράγραφος 1, ΕΚ.
- 12 Επιπλέον, όπως υπογράμμισαν αρκετά κράτη μέλη, η Επιτροπή διευκρίνισε πολύ όψιμα και με ελάχιστη σαφήνεια τη μεταλλασσόμενη επιχειρηματολογία.
- 13 Συναφώς, υπενθυμίζεται, αφενός, ότι το Δικαστήριο δύναται, αυτεπαγγέλτως ή μετά από πρόταση του γενικού εισαγγελέα ή ακόμη και κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Κανονισμού Διαδικασίας, αν εκτιμά ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς ή ότι η υπόθεση πρέπει να κριθεί βάσει ενός επιχειρήματος επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων (βλ. αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 2004, C-210/03, Swedish Match, Συλλογή 2004, σ. I-11893, σκέψη 25, και της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, C-138/05, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Συλλογή 2006, σ. I-8339, σκέψη 23, και διάταξη της 4ης Φεβρουαρίου 2000, C-17/98, Emesa Sugar, Συλλογή 2000, σ. I-665, σ. 18).
- 14 Αφετέρου, δυνάμει του άρθρου 222, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, ο ρόλος του γενικού εισαγγελέα έγκειται στο να διατυπώνει δημόσια, με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία, αιτιολογημένες προτάσεις επί των υποθέσεων οι οποίες απαιτούν, σύμφωνα με τον Οργανισμό του Δικαστηρίου, την παρέμβασή του. Δεδομένου ότι το Δικαστήριο δεν δεσμεύεται ούτε από τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα ούτε από

τη συλλογιστική η οποία τον οδήγησε στη διατύπωσή τους, η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 61 του Κανονισμού Διαδικασίας δεν είναι απαραίτητη κάθε φορά που ο γενικός εισαγγελέας θέτει ένα νομικό ζήτημα που δεν αποτέλεσε αντικείμενο ανταλλαγής γνώμης μεταξύ των διαδίκων.

- 15 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο, εκτιμώντας ότι διαφωτίστηκε επαρκώς προκειμένου να αποφανθεί, ενώ δεν καλείται να επιλύσει την υπόθεση με βάση επιχειρήματα που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο συζητήσεως μεταξύ των διαδίκων, ιδίως κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα περί επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας.

Επί του ασυμβιβάστου προς τη Συνθήκη των επενδυτικών συμφωνιών

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 16 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η απουσία από τις επίδικες συμφωνίες οποιασδήποτε διατάξεως επιφυλάσσουσας ρητώς υπέρ της Δημοκρατίας της Αυστρίας τη δυνατότητα να εφαρμόζει τα μέτρα που θα μπορούσε ενδεχομένως να αποφασίσει το Συμβούλιο βάσει των άρθρων 57 ΕΚ, 59 ΕΚ και 60 ΕΚ ενδέχεται να καταστήσει δυσχερή, αν όχι αδύνατη, την εκ μέρους του εν λόγω κράτους μέλους τήρηση των κοινοτικών υποχρεώσεών του και ότι, μη έχοντας λάβει τα πρόσφορα μέτρα προς άρση παρόμοιου ασυμβιβάστου, αυτό το κράτος μέλος παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.
- 17 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, σε περίπτωση θεσπίσεως εκ μέρους του Συμβουλίου περιορισμών στις κινήσεις κεφαλαίων και πληρωμών, η αναγκαία προθεσμία για την καταγγελία ή την αναδιαπραγμάτευση των επίδικων συμφωνιών θα είχε ως συνέπεια τη δυνάμει του διεθνούς δικαίου δέσμευση της Δημοκρατίας της Αυστρίας να εξακολουθήσει να εφαρμόζει στο μεσοδιάστημα τις εν λόγω συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένης της ρήτρας τους περί μεταφοράς, σύμφωνα με όσα άλλωστε προβλέπει το

άρθρο 307, πρώτο εδάφιο, ΕΚ. Εξ αυτού θα προέκυπτε μη ομοιόμορφη εφαρμογή εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας των θεσπισθέντων από το Συμβούλιο μέτρων.

- 18 Η Δημοκρατία της Αυστρίας θεωρεί ότι, ελλείψει περιορισμών στις κινήσεις κεφαλαίων και πληρωμών εκ μέρους του Συμβουλίου, η ίδια είναι ελεύθερη να ρυθμίζει την κυκλοφορία των κεφαλαίων με τις τρίτες χώρες βάσει του άρθρου 56 ΕΚ. Υποστηρίζει ότι, ενόσω ουδείς περιορισμός έχει αποτελέσει αντικείμενο αποφάσεως του Συμβουλίου, δεν τίθεται το ζήτημα της συμβατότητας των επίδικων συμβάσεων με διάταξη της Συνθήκης η οποία δεν έτυχε καμίας εφαρμογής.
- 19 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Δημοκρατία της Ουγγαρίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας τάσσονται με τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Αυστρίας και θεωρούν ότι οι επίδικες επενδυτικές συμφωνίες δεν είναι ασυμβίβαστες προς τα υφιστάμενα σε θέματα ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων κοινοτικά μέτρα διότι αυτά ουδεμία έχουν επίπτωση επί των πρώτων. Σύμφωνα με τα ανωτέρω κράτη μέλη, η προβαλλόμενη από την Επιτροπή παράβαση είναι αμιγώς υποθετικής φύσεως.
- 20 Τα ανωτέρω κράτη μέλη ισχυρίζονται ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 226 ΕΚ διαδικασία παραβάσεως δεν έχει ως στόχο τον έλεγχο των καταστάσεων εκείνων όπου η φερόμενη παράβαση είναι υποθετική, αλλά τη θεραπεία όντως διαπραχθεισών από τα κράτη μέλη παραβάσεων.
- 21 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Δημοκρατία της Ουγγαρίας υπογραμμίζουν ότι μέλλουσα και πιθανολογούμενη ασυμβατότητα προς το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο μιας σύμβασσης με τρίτη χώρα δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 307 ΕΚ, οπότε θα μπορούσε ενδεχομένως να διαπιστωθεί μόνον αν το Συμβούλιο έκανε όντως χρήση της αρμοδιότητάς του στον αφορώντα το εν λόγω άρθρο τομέα.

- 22 Η Δημοκρατία της Φινλανδίας διευκρινίζει ότι η Επιτροπή δεν καταδεικνύει την ύπαρξη της φερόμενης παραβάσεως και δεν διαθέτει την ευχέρεια, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, να στηρίζεται σε εικασίες.
- 23 Η Δημοκρατία της Λιθουανίας προσθέτει ότι το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ δεν έχει ως στόχο να διασφαλίζει την τυπική συμφωνία των διατάξεων των διεθνών συμφωνιών που συνάπτουν τα κράτη μέλη προς το κοινοτικό δίκαιο, αλλά να μεριμνά για την εφαρμογή των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου αποτελεσματικώς, ιδίως όταν τα κράτη μέλη έχουν συνάψει, πριν από την ημερομηνία προσχωρήσεώς τους, με τρίτα κράτη διεθνείς συμβάσεις επί των ιδίων ζητημάτων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 24 Οι διάφορες επίδικες επενδυτικές συμφωνίες που συνήψε η Δημοκρατία της Αυστρίας περιλαμβάνουν ταυτόσημες διατάξεις διασφαλίζουσες την άνευ αδικαιολόγητης καθυστέρησης ελευθερία της μεταφοράς των πληρωμών που αφορούν επένδυση σε ελευθέρως μετατρέψιμο νόμισμα.
- 25 Διασφαλίζονται έτσι, ειδικότερα, η ελευθερία μεταφοράς κεφαλαίων με σκοπό την πραγματοποίηση επενδύσεως, τη διαχείριση και τη διεύρυνσή της, την ελευθερία επαναπατρισμού των κερδών που αποφέρει η εν λόγω επένδυση, καθώς και την ελευθερία μεταφοράς των αναγκαίων κεφαλαίων για την αποπληρωμή δανείων και των κεφαλαίων που προέρχονται από τη ρευστοποίηση ή από τη μεταβίβαση συγκεκριμένης επενδύσεως.
- 26 Οι εν λόγω συμφωνίες είναι κατά τούτο σύμφωνες προς το γράμμα του άρθρου 56, παράγραφος 1, ΕΚ, δυνάμει του οποίου «[...] απαγορεύεται οποιοσδήποτε περιορισμός των κινήσεων κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών», καθώς και προς το γράμμα του άρθρου 56, παράγραφος 2, ΕΚ, δυνάμει

του οποίου «[...] απαγορεύονται όλοι οι περιορισμοί στις πληρωμές μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών» και συμβαδίζουν με τον επιδιωκόμενο από το εν λόγω άρθρο στόχο.

- 27 Γεγονός είναι ότι οι διατάξεις της Συνθήκης τις οποίες αφορά η υπό κρίση προσφυγή της Επιτροπής παρέχουν στο Συμβούλιο την εξουσία να περιορίζει, υπό ορισμένες περιστάσεις, τις κινήσεις κεφαλαίων και πληρωμών εντός των κρατών μελών και των τρίτων χωρών, μεταξύ δε αυτών καταλέγονται οι κινήσεις τις οποίες αφορούν οι επίδικες ρήτρες περί μεταφοράς.
- 28 Οι επίδικες διατάξεις, οι οποίες απαντούν στα άρθρα 57, παράγραφος 2, ΕΚ, 59 ΕΚ και 60, παράγραφος 1, ΕΚ, θεσπίζουν εξαιρέσεις από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων και των πληρωμών μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ αυτών και τρίτων χωρών, για λόγους προστασίας του γενικού συμφέροντος της Κοινότητας και για να της παρέχεται η δυνατότητα να ανταποκρίνεται, κατά περίπτωση, στις διεθνείς υποχρεώσεις της και σε εκείνες των κρατών μελών.
- 29 Το άρθρο 57, παράγραφος 2, ΕΚ παρέχει στο Συμβούλιο τη δυνατότητα, όταν αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία επί προτάσεως της Επιτροπής, να θεσπίζει ορισμένα περιοριστικά μέτρα των κινήσεων κεφαλαίων, όσον αφορά ιδίως τις άμεσες επενδύσεις με προορισμό ή προέλευση τρίτες χώρες. Ομοφωνία απαιτείται οσάκις τα μέτρα αυτά αποτελούν «οπισθοχώρηση κατά ένα βήμα» του κοινοτικού δικαίου, όσον αφορά την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων με προορισμό ή προέλευση τρίτες χώρες.
- 30 Το άρθρο 59 ΕΚ επιτρέπει στο Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, να λαμβάνει μέτρα διασφάλισης οσάκις οι κινήσεις κεφαλαίων με προορισμό ή προέλευση τρίτες χώρες «προκαλούν ή απειλούν να προκαλέσουν σοβαρές δυσχέρειες στη λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ενώσεως», υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω μέτρα είναι απολύτως αναγκαία και ισχύουν για χρονικό διάστημα «που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες».

- 31 Το άρθρο 60, παράγραφος 1, ΕΚ παρέχει στο Συμβούλιο τη δυνατότητα, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να λαμβάνει τα «αναγκαία επείγοντα μέτρα» σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων και τις πληρωμές προκειμένου να εφαρμοστεί κοινή θέση ή κοινή δράση στον τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφαλείας. Παρόμοια δράση μπορεί να αποδεικνύεται αναγκαία, επί παραδείγματι, προκειμένου να εκτελεστεί ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.
- 32 Ως γνωστόν, οι επίδικες συμφωνίες δεν περιλαμβάνουν καμία διάταξη επιφυλάσσουσα τέτοιες δυνατότητες περιορισμού, εκ μέρους της Κοινότητας, των κινήσεων κεφαλαίων σε σχέση με επενδύσεις. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν η Δημοκρατία της Αυστρίας όφειλε για τον συγκεκριμένο λόγο να λάβει τα πρόσφορα μέτρα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.
- 33 Δυνάμει του άρθρου 307, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από σύμβαση συναφθείσα πριν από την ημερομηνία προσχωρήσεως ενός κράτους μέλους μεταξύ του κράτους αυτού και τρίτου κράτους δεν θίγονται από τις διατάξεις της Συνθήκης. Η διάταξη αυτή έχει ως αντικείμενο να διευκρινίσει, σύμφωνα με τις αρχές του διεθνούς δικαίου, ότι η εφαρμογή της Συνθήκης ΕΚ δεν επηρεάζει τη δέσμευση αυτού του κράτους μέλους να σέβεται τα απορρέοντα από προγενέστερη σύμβαση δικαιώματα των τρίτων χωρών και να τηρεί τις αντίστοιχες υποχρεώσεις του (βλ. αποφάσεις της 14ης Οκτωβρίου 1980, 812/79, *Burgoa*, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 71, σκέψη 8, της 4ης Ιουλίου 2000, C-84/98, *Επιτροπή κατά Πορτογαλίας*, Συλλογή 2000, σ. I-5215, σκέψη 53, και της 18ης Νοεμβρίου 2003, C-216/01, *Budějovický Budvar*, Συλλογή 2003, σ. I-13617, σκέψεις 144 και 145).
- 34 Το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προσφύγουν σε όλα τα πρόσφορα μέτρα προς άρση των διαπιστωθέντων ασυμβιβάστων μεταξύ των συμβάσεων που συνήψαν πριν από την προσχώρησή τους και του κοινοτικού δικαίου. Σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, τα κράτη μέλη συνδράμουν, εν ανάγκη αμοιβαίως το ένα έναντι του άλλου, προκειμένου να επιτύχουν τον σκοπό αυτό και υιοθετούν, κατά περίπτωση, κοινή στάση.
- 35 Οι διατάξεις των άρθρων 57, παράγραφος 2, ΕΚ, και 60, παράγραφος 1, ΕΚ αναγνωρίζουν στο Συμβούλιο αρμοδιότητα να περιορίζει, σε ορισμένες συγκεκριμένες περιπτώσεις, τις κινήσεις κεφαλαίων και τις πληρωμές μεταξύ κρατών μελών και τρίτων κρατών.

- 36 Προκειμένου να διασφαλιστεί η πρακτική αποτελεσματικότητα των ανωτέρω διατάξεων, απαιτείται τα περιοριστικά της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων μέτρα να δύνανται να τύχουν, σε περίπτωση θεσπίσεώς τους από το Συμβούλιο, άμεσης εφαρμογής έναντι των κρατών που αφορούν και ενδέχεται να είναι ορισμένα από τα κράτη που υπέγραψαν μια από τις επίδικες συμφωνίες με τη Δημοκρατία της Αυστρίας.
- 37 Ακολούθως, οι συγκεκριμένες αρμοδιότητες του Συμβουλίου, οι οποίες συνίστανται στη μονομερή θέσπιση περιοριστικών μέτρων έναντι των τρίτων κρατών σε θέμα πανομοιότυπο ή συναφές με το ρυθμιζόμενο από προγενέστερη συμφωνία συναφθείσα μεταξύ κράτους μέλους και τρίτου κράτους, δημιουργούν ασυμβίβαστο προς την εν λόγω συμφωνία οσάκις, αφενός, η τελευταία δεν προβλέπει διάταξη παρέχουσα στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τη δυνατότητα να ασκεί τα δικαιώματά του και να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του ως μέλους της Κοινότητας και, αφετέρου, ούτε του το επιτρέπει οποιοσδήποτε μηχανισμός του διεθνούς δικαίου.
- 38 Σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Αυστρίας, τα μέτρα που θέσπισε η ίδια και τα οποία θα ήσαν, κατά την άποψή της, ικανά να της παράσχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθεί στις κοινοτικές υποχρεώσεις της δεν παρίστανται ικανά να το διασφαλίσουν.
- 39 Πρώτον, οι σύμφυτες με οποιαδήποτε διεθνή διαπραγμάτευση προθεσμίες που θα ήσαν αναγκαίες προκειμένου να συζητηθούν εκ νέου οι επίδικες συμφωνίες είναι εκ φύσεως ασυμβίβαστες προς την πρακτική αποτελεσματικότητα των μέτρων αυτών.
- 40 Δεύτερον, η δυνατότητα προσφυγής σε άλλα μέσα που παρέχει το διεθνές δίκαιο, όπως η αναστολή εκτελέσεως της συμφωνίας, αν όχι η καταγγελία των επίδικων συμφωνιών ή ορισμένων από τις διατάξεις τους, είναι υπερβολικά αβέβαιη ως προς τα επαγόμενα αποτελέσματα για τη διασφάλιση του ότι τα ληφθέντα από το Συμβούλιο μέτρα θα μπορούσαν να εφαρμοστούν λυσιτελώς.

- 41 Εξάλλου, όπως διευκρίνισε και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Δημοκρατία της Αυστρίας μελετά το ενδεχόμενο να θεσπίσει, στα πλαίσια των επενδυτικών συμφωνιών που τελούν υπό διαπραγμάτευση ή επ' ευκαιρία της ανανεώσεως των υφισταμένων συμφωνιών, ρήτρα εξαιρούσα ορισμένες αρμοδιότητες περιφερειακών οργανισμών και επιτρέπουσα, ως εκ τούτου, την εφαρμογή των περιοριστικών των κινήσεων κεφαλαίων και των πληρωμών μέτρων που θα εξέδιδε το Συμβούλιο.
- 42 Μολονότι η ίδια δέχεται ότι παρόμοια ρήτρα πρέπει, κατ' αρχήν, όπως αναγνώρισε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, να θεωρηθεί ως ικανή να άρει το διαπιστωθέν ασυμβίβαστο, δεν αμφισβητείται ότι, στις περιπτώσεις στις οποίες αναφέρθηκε η Επιτροπή, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν προέβη, εντός της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη της προθεσμίας, σε κανένα διάβημα προς τα ενδιαφερόμενα τρίτα κράτη προκειμένου να αρθεί ο κίνδυνος συγκρούσεως με τα μέτρα που το Συμβούλιο ενδέχεται να υιοθετήσει δυνάμει των άρθρων 57, παράγραφος 2, ΕΚ, 59 ΕΚ και 60, παράγραφος 1, ΕΚ, κίνδυνος ο οποίος απορρέει ενδεχομένως από την εφαρμογή των συναφθεισών με τα εν λόγω τρίτα κράτη επενδυτικών συμφωνιών.
- 43 Πρέπει να προστεθεί ότι, όπως προκύπτει από την εκδοθείσα σήμερα απόφαση επί της υποθέσεως C-249/06, Επιτροπή κατά Σουηδίας (Συλλογή 2009, σ. I-1335), τα ασυμβίβαστα προς τη Συνθήκη που συνεπάγονται οι επενδυτικές συμφωνίες με τρίτα κράτη και προσκρούουν στην εφαρμογή των περιορισμών στις κινήσεις κεφαλαίων και στις πληρωμές που ενδέχεται να υιοθετήσει το Συμβούλιο δυνάμει των άρθρων 57, παράγραφος 2, ΕΚ, 59 ΕΚ και 60, παράγραφος 1, ΕΚ δεν περιορίζονται στο καθού στην υπό κρίση υπόθεση κράτος μέλος.
- 44 Επομένως, πρέπει να αναφερθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, εν ανάγκη, τα κράτη μέλη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή προκειμένου να επιτύχουν την άρση των διαπιστωθέντων ασυμβιβάστων και υιοθετούν, κατά περίπτωση, κοινή στάση. Στο πλαίσιο της ευθύνης που φέρει, δυνάμει του άρθρου 211 ΕΚ, η Επιτροπή να μεριμνά για την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης, εναπόκειται στην ίδια να αναλαμβάνει οποιαδήποτε πρωτοβουλία ικανή να διευκολύνει την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών και την εκ μέρους τους υιοθέτηση κοινής στάσεως.

45 Υπό το φως των προηγηθεισών σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να λάβει τα πρόσφορα μέτρα για την άρση των ασυμβιβάστων σχετικά με τις διατάξεις περί μεταφοράς κεφαλαίων που περιλαμβάνουν οι επενδυτικές συμφωνίες που συνήψε με τη Δημοκρατία της Κορέας, τη Δημοκρατία του Πράσινου Ακρωτηρίου, τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τη Μαλαισία, τη Ρωσική Ομοσπονδία και τη Δημοκρατία της Τουρκίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.

Επί των δικαστικών εξόδων

46 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Δημοκρατίας της Αυστρίας και η τελευταία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου άρθρου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Δημοκρατία της Ουγγαρίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας, οι οποίες παρενέβησαν στη διαφορά, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Παραλείποντας να λάβει τα πρόσφορα μέτρα για την άρση των ασυμβιβάστων σχετικά με τις διατάξεις περί μεταφοράς κεφαλαίων που περιλαμβάνουν οι επενδυτικές συμφωνίες που συνήψε με τη Δημοκρατία της Κορέας, τη Δημοκρατία του Πράσινου Ακρωτηρίου, τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τη Μαλαισία, τη Ρωσική Ομοσπονδία και τη Δημοκρατία της Τουρκίας, η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.

- 2) **Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.**

- 3) **Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Δημοκρατία της Ουγγαρίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

(υπογραφές)